

DECIZIA

Nr. /

privind soluționarea contestației formulată de
CLUBUL SPORTIV „X” ARAD
înregistrată la D.G.F.P. a județului Arad
sub nr./10.03.2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală Arad cu adresa nr./10.03.2010, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr./10.03.2010 asupra contestației formulate de

CLUBUL SPORTIV „X” ARAD
cu sediul în, jud. Arad

înregistrată inițial la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr./01.03.2010 și ulterior la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr./03.03.2010, reînregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr./10.03.2010 și a procedat la analizarea dosarului contestației, constatând următoarele:

Petentul formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr./25.01.2010 și a Dispoziției de măsuri nr./25.01.2010 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad.

Referitor la capătul de cerere prin care petenta s-a îndreptat împotriva Dispoziției de măsuri nr./25.01.2010, întocmita de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, s-au reținut următoarele:

În fapt, urmare inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală au emis Dispoziția de măsuri nr./25.01.2010.

În drept, s-a reținut ca în cauza sunt aplicabile următoarele reglementări:

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală republicată (în 31.07.2007).

“ART. 105

Reguli privind inspecția fiscală

(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.

(...)

(9) Contribuabilul are obligația să îndeplinească măsurile prevăzute în actul întocmit cu ocazia inspecției fiscale, în termenele și condițiile stabilite de organele de inspecție fiscală.

[...]

“ART. 209

Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 500.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3);

b) contestațiile formulate de marii contribuabili, care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 500.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite în cadrul respectivelor direcții generale de administrare a marilor contribuabili;

c) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, al căror quantum este de 500.000 lei sau mai mare, precum și cele formulate împotriva actelor emise de organe centrale se soluționează de către organe competente de soluționare constituite la nivel central.

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

H.G. nr. 1.050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală :

“ARTICOLUL 102

[...]

Norme metodologice:

102.1. La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidentele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de proba și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.

[...]

102.7. Măsurile, termenele și condițiile stabilite de organele de inspecție fiscală potrivit art. 102 alin. (9) din Codul de procedura fiscală vor fi aduse la cunostința contribuabilului prin actul emis de organul de inspecție fiscală competent.”

Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată

“ANEXA

INSTRUCȚIUNI pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată “(...)

“5.1. Actele administrative fiscale care intra în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedura fiscală, republicat, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.

(...)

*5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: **dispoziția de măsuri**, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedura fiscală, republicat, notele de compensare, instiintari de plata, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului etc.”*

Din prevederile legale mai sus citate rezulta ca, Activitatea de inspectie fiscala Arad a emis Dispozitia de masuri nr./25.01.2010, iar conform prevederilor art. 209, alin (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, republicata aceasta este competenta sa solutioneze contestatia impotriva dispozitiei de masuri atacate.

Pentru motivele mai sus expuse, pentru capatul de cerere prin care petenta s-a indreptat impotriva Dispozitiei de masuri nr./25.01.2010 competenta de solutionare va fi declinata Activitatii de inspectie fiscala Arad.

Referitor la capătul de cerere prin care petenta s-a îndreptat împotriva Deciziei de impunere nr./25.01.2010 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscala Arad, s-au retinut urmatoarele:

Suma totală contestată este în quantum de lei reprezentând:

- lei – contribuția de asigurări sociale datorată de angajator
- lei – majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator
- lei – contribuția de asigurări sociale datorată de asigurați
- lei – majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale datorată de asigurați
- lei – șomaj angajator
- lei – majorări de întârziere aferente șomaj angajator
- lei – șomaj asigurați
- lei - majorări de întârziere aferente șomaj asigurați
- lei – contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator
- lei – majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări

- sociale de sănătate datorată de angajator
- lei – contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de asigurați
- lei – majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată de asigurați
- lei – fond pentru accidente de muncă și boli profesionale
- lei – majorări de întârziere aferente fondului pentru accidente de muncă și boli profesionale
- lei – fond contribuția pentru concedii și indemnizații FUNASS
- lei – majorări de întârziere aferente fondului contribuția pentru concedii și indemnizații FUNASS
- lei – fondul de garanție pentru plata creanțelor salariale
- lei – majorări de întârziere aferente fondului de garanție pentru plata creanțelor salariale.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, și ștampilată conform prevederilor art. 206 din același act normativ.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea contestației:

I. Petentul solicită desființarea Deciziei de impunere nr. /25.01.2010, în susținerea cauzei invocând următoarele motive:

1. Referitor la contribuția de asigurări sociale datorată de angajator și angajați:

Organele fiscale nu au luat în considerare faptul că „statele de plată pe lunile octombrie 2008 și noiembrie 2008 prin care s-au acordat indemnizații (...) sportivilor (...) au fost întocmite în baza convențiilor civile încheiate cu aceștia iar nu a unor contracte de muncă.”. Consideră că au fost încălcate dispozițiile art. 26 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 19/2000 cu modificările și completările ulterioare, conform cărora nu se datorează contribuția de asigurări sociale asupra sumelor reprezentând venituri obținute în baza unor convenții civile sau contracte de colaborare, organele de control ignorând dispozițiile art. 14 alin. 2 din Legea nr. 69/2003, conform cărora sportivii profesioniști pot să încheie cu o structură sportivă și o convenție civilă conform Codului civil. În susținerea celor de mai sus anexează adresa nr. 1232/14.07.2009 conținând punctul de vedere al Ministerului muncii, familiei și protecției sociale.

2. Referitor la contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator și angajați:

Clubul sportiv nu are calitatea de angajator, iar sportivii nu au calitatea de angajați, sportivii desfășurându-și activitatea în baza unor convenții civile de prestări servicii astfel cum este prevăzută posibilitatea

de art. 14 alin. 2 din legea nr. 79/2003. Arată că „potrivit art. 20 lit. f leg. 76/2002 nu sunt asigurate obligatoriu prin efectul legii persoane care realizează venituri din activități desfășurate conform legii și care nu se regăsesc în una din situațiile prevăzute la lit. a-e art. 19. Asigurarea acestora este opțională și depinde de manifestarea de voință a acestora (...)”.

3. Referitor la fondul de garanție pentru plata creanțelor salariale:

Potrivit art. 7 alin. 1 din Legea nr. 200/2006 cu modificările și completările ulterioare angajatorii aveau obligația de a plăti lunar o contribuție la fondul de garantare în cota de 0,25% aplicată asupra sumei veniturilor care constituie bază de calcul a contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru șomaj realizate de salariații încadrați cu contract individual de muncă. Sportivii care activează la Clubul Sportiv „X” Arad activând în baza unor convenții civile de prestări servicii conform art. 14 alin. 2 din legea nr. 79/2003 sunt exceptați de la asigurarea obligatorie prin efectul legii.

4. Referitor la fondul pentru accidente și boli profesionale:

Petentul apreciază că indemnizațiile acordate sportivilor în baza convențiilor civile încheiate în condițiile art. 14 alin. 2 din Legea nr. 69/2000 sunt exceptate de la aplicarea cotei de contribuție în baza art. 101 alin. 4 lit. d din Legea nr. 346/2002.

5. Referitor la fondul contribuția pentru concedii și indemnizații la Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate:

Petentul arată „Conform art. 5 alin. 1 lit. c din OUG nr. 158/2005 cota de contribuție prevăzută de art. 4 alin. 2 din OUG nr. 158/2005 se suportă de persoanele prevăzute la art. 1 alin. 2 la care la lit. d figurează persoane autorizate să desfășoare activități independente.”, apreciind că pentru sportivii care aveau încheiate convenții civile nu datorează contribuția prevăzută la art. 5 din OUG nr. 158/2005, aceasta fiind datorată de persoanele prevăzute la art. 1 alin. 2.

6. Referitor la contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator:

Baza legală conform căreia persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurării au obligația să calcule și să vireze la fond contribuția de 5,2% asupra fondului de salarii o reprezintă art. 258 alin. 1 din Legea nr. 95/2006. Indemnizațiile sportivilor nu pot fi încadrate în sintagma drepturi salariale sau asimilate salariilor din punct de vedere al Codului muncii și al Codului fiscal în condițiile în care desfășoară activități independente pe baza licenței de fotbalist profesionist.

7. Referitor la contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de asigurați:

Petentul arată că în conformitate cu prevederile art. 257 alin. 7 din Legea nr. 95/2006 obligația virării contribuției individuale de asigurări sociale de sănătate revine asiguratorului pentru venituri impozabile realizate de persoanele care desfășoară activități independente care se

supun impozitului pe venit și astfel „nu ne incumbă nouă în calitate de beneficiar al contractelor.”

În consecință, solicită anularea deciziei de impunere și a actelor care stau la baza acesteia.

II. Verificarea parțială a Clubului Sportiv „X” Arad a avut ca obiect impozitul pe salarii și a contribuțiilor aferente veniturilor de natură salarială obținute de personalul angajat și a cuprins perioada 01.01.2006 – 31.12.2008; inspecția fiscală s-a desfășurat în baza adresei nr. .../11.03.2008 înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr. .../11.03.2009, a Circularei nr. .../864772/17.06.2009 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr. .../22.06.2009.

Urmare verificării efectuate, organele de control au constatat următoarele:

Sportivii au încheiate contracte individuale de muncă pe perioadă nedeterminată și acte adiționale la contractele individuale de muncă denumite „Anexa la contractul individual de muncă” reprezentând indemnizație fixă conform Regulamentului de ordine interioară, prin care va primi indemnizația lunară de euro la cursul zilei.

Organele fiscale au considerat sumele încasate de fotbaliști în baza anexei la contractul individual de muncă ca fiind venituri asimilate salariilor în baza art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că în lunile octombrie 2008 și noiembrie 2008 Clubul Sportiv „X” Arad a întocmit state de plată reprezentând indemnizații în sumă totală de lei, la care petentul a calculat și reținut doar impozit pe veniturile din salarii în sumă de lei (anexa nr. 1 la Raportul de inspecție fiscală), în condițiile în care petentul nu a prezentat organelor de inspecție fiscală convenții civile.

Pe cale de consecință, în considerarea faptului că în lunile octombrie și noiembrie 2008 Clubul Sportiv „X” Arad a întocmit state de plată reprezentând indemnizații în sumă totală de lei, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentului următoarele obligații suplimentare la bugetul consolidat al statului:

- contribuția asigurărilor sociale de stat datorată de angajator și reținută de la angajați în sumă totală de lei și accesorii aferente în sumă totală de lei;
- contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de către angajator și reținută de la asigurați în sumă totală de lei și accesorii aferente în sumă totală de lei;

- contribuția la asigurările sociale de sănătate datorată de angajator și reținută de la angajați în sumă totală de lei și accesorii aferente în sumă totală de lei;
- contribuția la fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei;
- contribuția pentru concedii și indemnizații la Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei;
- contribuția la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei.

III. CLUBUL SPORTIV „X” ARAD cu sediul în, jud. Arad este înmatriculată la Ministerul Tineretului și Sportului conform Autorizației de funcționare nr./15.02.2002, are cod unic de înregistrare fiscală nr., cont bancar deschis la Banca Transilvania sub nr. si are ca obiect principal de activitate „ Activități ale bazelor sportive” – cod CAEN 9261.

IV. Având în vedere actele si documentele depuse în susținerea cauzei, motivele invocate de petent, documentele depuse la dosarul contestației și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală Arad au stabilit în sarcina petentului suma totală de lei reprezentând contribuția asigurărilor sociale de stat datorată de angajator și reținută de la angajați, contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de către angajator și reținută de la asigurați, contribuția la asigurările sociale de sănătate datorată de angajator și reținută de la angajați, contribuția la fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale, contribuția pentru concedii și indemnizații la Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate și fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale și majorări de întârziere aferente.

Cauza supusă soluționării este dacă **sumele acordate** de Clubul Sportiv „X” Arad sportivilor **cu titlu de indemnizații reprezintă venituri de natură salarială** pe care contestatorul avea obligația să le cumuleze cu celelalte venituri salariale realizate de beneficiarii respectivelor obligații și **să calculeze contribuții sociale** asupra acestor sume.

În fapt, în lunile octombrie și noiembrie 2008 Clubul Sportiv „X” Arad a acordat indemnizații sportivilor în sumă totală de lei, întocmind state de plată, la care petentul a calculat și reținut doar impozit pe veniturile din salarii în sumă de lei (anexa nr. 1 la Raportul de inspecție fiscală).

În drept, în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

„Definirea veniturilor din salarii

ART. 55

(1) Sunt considerate **venituri din salarii** toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) În vederea impunerii, sunt asimilate salariilor:

(...)

k) **orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor.**

(...)”

coroborat cu pct. 68 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare care stipuleaza urmatoarele:

„68. Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de munca, precum si orice sume de natura salariala primite in baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se refera, si care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de numire:

- salariile de bază;
- sporurile și adaosurile de orice fel;
- indemnizații pentru trecerea temporară în altă muncă, pentru reducerea timpului de muncă, pentru carantină, precum și alte indemnizații de orice fel, altele decât cele menționate la pct. 3, având aceeași natură;
- recompensele și premiile de orice fel;
- sumele reprezentând premiul anual și stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituțiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate salariaților agenților economici;
- sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepția sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului și familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum și eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;
- sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;
- **orice alte câștiguri în bani și în natură, primite de la angajatori de către angajați, ca plată a muncii lor;**

(...)

k) *sumele platite sportivilor ca urmare a participarii in competitii sportive, precum si sumele platite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor si altor specialisti in domeniu pentru rezultatele obtinute la competitii sportive, de catre structurile sportive cu care acestia au relatii contractuale de munca, **indiferent de forma sub care se platesc**, inclusiv prima de joc, cu exceptia celor prevazute la art. 42 lit. t) din Codul fiscal;*

(...)

o) **alte drepturi sau avantaje de natura salariala ori asimilate salariilor.**"

În contestația formulată, clubul sportiv invocă prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 69/2003 a educației fizice și sportului, modificat prin Legea nr. 124 din 4 mai 2006, conform căroră „(...) *Sportivul profesionist este cel care pentru practicarea sportului respectiv îndeplinește următoarele condiții:*

a) *are licența de sportiv profesionist;*

b) *încheie cu o structură sportivă, în formă scrisă, un contract individual de muncă sau o convenție civilă în condițiile legii.*”, arătând că „sportivii și-au desfășurat activitatea în baza unor convenții civile de prestări servicii”, respectiv au desfășurat „activități independente pe baza licenței de fotbalist profesionist” astfel încât nu datorează contribuțiile stabilite suplimentar de către organele de inspecție fiscală.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că indemnizațiile acordate sportivilor în sumă totală de lei au fost înscrise în state de salarii aferente lunilor octombrie și noiembrie 2008 pentru care Clubul Sportiv „X” Arad **a calculat și reținut doar impozit pe veniturile din salarii**, prin calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din salarii, petentul recunoscând implicit includerea indemnizațiilor în categoria veniturilor din salarii.

Având în vedere prevederile legale și documentele aflate la dosarul cauzei, se reține că acordarea indemnizațiilor sportivilor s-a făcut în baza unor contracte individuale de muncă, semnate de ambele părți contractante, respectiv a Anexelor la contractele individuale de muncă, semnate de președintele Clubului și sportiv, în contracte la lit. J „Salarizare” stipulându-se faptul că salariul de baza lunar brut este de RONI, fiind prevăzute la lit. a), b) și c) sporuri, indemnizații, respectiv adaosuri „dacă este cazul”.

De asemenea, la art. 4 din Anexa la contractul individual de muncă este stipulat faptul că „Sportivul va beneficia de primă de joc conform regulamentului de ordine interioară.”

Sumele acordate jucătorilor denumite „indemnizații” sunt în realitate o plată pentru munca depusă conform clauzelor din contractele de muncă și anexelor la acestea, aceste venituri făcând parte din categoria veniturilor de natură salarială impozabile și fiind acordate de contestator

care s-a comportat ca un angajator, astfel încât organele de control în mod corect și legal au considerat că acestea reprezintă venituri de natura salarială care trebuiau incluse în baza de calcul a veniturilor de aceasta natura, odată cu calculul drepturilor salariale aferente lunilor octombrie și noiembrie 2008, conform art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Față de prevederile legale mai sus citate, se reține că indemnizațiile acordate sportivilor sunt consecința contractelor individuale de muncă și a anexelor la acestea, încheiate în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 53/2003 Codul muncii, care la art. 10 dispune:

„Contractul individual de munca este contractul în temeiul caruia o persoana fizica, denumita salariat, se obliga sa presteze munca pentru si sub autoritatea unui angajator, persoana fizica sau juridica, in schimbul unei remuneratii denumite salariu.”, la lit. J din Contractul individual de muncă salariul de bază lunar brut incluzând sporuri, indemnizații, respectiv adaosuri „dacă este cazul”.

Nu sunt relevante în soluționarea favorabilă a cauzei argumentele contestatorului potrivit căroră „sportivii și-au desfășurat activitatea în baza unor convenții civile de prestări servicii”, respectiv au desfășurat „activități independente pe baza licenței de fotbalist profesionist” astfel încât nu datorează contribuțiile stabilite suplimentar de către organele de inspecție fiscală, în condițiile în care prin Normele de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, se precizează că în categoria veniturilor din salarii sunt cuprinse atât salariile de bază, cât și indemnizațiile de orice fel, precum și orice alte câștiguri în bani și în natură, primite de la angajatori de către angajați, ca plată a muncii lor. Totodată la lit. k) a pct. 68 din HG nr. 44/2004, legiuitorul a inclus în veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de munca, precum și orice sume de natura salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, și care sunt realizate din „*sumele platite sportivilor ca urmare a participării în competiții sportive, precum și sumele platite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști în domeniu pentru rezultatele obținute la competițiile sportive, de către structurile sportive cu care aceștia au relații contractuale de munca, **indiferent de forma sub care se plătesc**, inclusiv prima de joc, cu excepția celor prevăzute la art. 42 lit. t) din Codul fiscal”*, precum și „**alte drepturi sau avantaje de natura salarială ori asimilate salariilor.**” (lit. o) a pct. 68 din actul normativ precitat.

Referitor la afirmațiile petentului din contestația formulată conform căroră sportivii au desfășurat „activități independente pe baza licenței de fotbalist profesionist” astfel încât nu datorează

contribuțiile stabilite suplimentar de către organele de inspecție fiscală, arătăm următoarele:

Petentul nu a prezentat nici organelor de inspecție fiscală, nici organelor de soluționare a contestației, convențiile civile la face referire în cuprinsul contestației.

Învederăm faptul că în ipoteza în care aceste convenții civile ar fi fost încheiate între clubul sportiv și sportivi, **se impune stabilirea faptului dacă veniturile obținute din convenții civile reprezintă venituri din activități independente SAU sunt venituri de natură salarială.**

În drept, actele normative incidente la calificarea veniturilor obținute de jucători ca fiind venituri din munca dependentă sunt art. 55 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, privind Codul fiscal, care a fost deja citat în cuprinsul prezentei decizii coroborat cu prevederile pct. 67 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, care prevede:

„67. Veniturile de natura salariala prevazute la art. 55 din Codul fiscal, denumite in continuare venituri din salarii, sunt venituri din activitati dependente, daca sunt indeplinite urmatoarele criterii:

- partile care intra in relatia de munca, denumite in continuare angajator si angajat, stabilesc de la inceput: felul activitatii, timpul de lucru si locul desfasurarii activitatii;

- partea care utilizeaza forta de munca pune la dispozitia celeilalte parti mijloacele de munca, cum ar fi: spatii cu inzestrare corespunzatoare, imbracaminte speciala, unelte de munca si altele asemenea;

- persoana care activeaza contribuie numai cu prestatia fizica sau cu capacitatea ei intelectuala, nu si cu capitalul propriu;

- platitorul de venituri de natura salariala suporta cheltuielile de deplasare in interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizatia de delegare-detasare in tara si in strainatate, si alte cheltuieli de aceasta natura, precum si indemnizatia de concediu de odihna si indemnizatia pentru incapacitate temporara de munca suportate de angajator potrivit legii;

- persoana care activeaza lucreaza sub autoritatea unei alte persoane si este obligata sa respecte conditiile impuse de aceasta, conform legii.”

coroborat cu pct. 68 din HG nr. 44/2004 deja citat în cuprinsul prezentei decizii.

Din interpretarea dispozițiilor legale, reiese că, Clubul Sportiv „X” Arad a calificat în mod eronat activitatea jucătorilor ca fiind una independentă, întrucât **activitatea** acestora **înrunește** toate **condițiile** legale ale **activităților dependente** și pe cale de consecință veniturile realizate trebuie încadrate la venituri de natura salarială, în condițiile în care în contractele încheiate de club cu jucătorii de fotbal sunt înscrise drepturi și obligații care determină încadrarea drepturilor bănești acordate

jucătorilor de fotbal în categoria veniturilor din activități dependente, așa cum sunt prevăzute la art. 55 din Codul fiscal coroborat cu pct. 67 și 68 din HG nr. 44/2004 și **nu** în categoria activităților independente așa cum sunt definite de pct. 19 din HG nr. 44/2004, mai jos citat:

„19. Exercițarea unei activități independente presupune desfășurarea acesteia în mod obișnuit, pe cont propriu și urmărind un scop lucrativ. Printre criteriile care definesc preponderent existența unei activități independente sunt: libera alegere a desfășurării activității, a programului de lucru și a locului de desfășurare a activității; riscul pe care și-l asuma întreprinzătorul; activitatea se desfășoară pentru mai mulți clienți; activitatea se poate desfășura nu numai direct, ci și cu personalul angajat de întreprinzător în condițiile legii.”

Mai mult, drepturile bănești convenite jucătorilor de fotbal, respectiv indemnizații, au fost înscrise de petent state de salarii, iar **petentul nu a făcut dovada înregistrării jucătorilor la organul fiscal pentru veniturile realizate din convențiile civile.**

În consecință, în mod corect și legal, organele de inspecție fiscală au calificat veniturile (indemnizații) obținute de sportivi ca fiind de natură salarială deoarece activitățile independente presupun participarea sportivilor la competiții pe cont propriu, fără relații contractuale cu entitatea plătoare, prin libera alegere a desfășurării activității, a programului și locului de desfășurare a activității, prin posibilitatea desfășurării activității pentru mai mulți clienți, direct sau prin personal angajat. Astfel organele de inspecție fiscală au stabilit în mod legal că veniturile obținute de sportivi sunt de natură salarială, clubul sportiv însuși calculând impozit pe salarii asupra indemnizațiilor acordate sportivilor pentru lunile octombrie și noiembrie 2008 așa cum rezultă din constatările organelor fiscale cuprinse în Raportul de inspecție fiscală la cap. III.1 „Cu privire la impozitul pe veniturile din salarii” respectiv faptul că Clubul sportiv a întocmit „state de plată reprezentând indemnizații în sumă totală de lei, (înregistrând în contabilitate 6451=423) la care societatea a calculat și reținut doar impozit pe veniturile din salarii în sumă de lei (anexa nr1), înregistrând în contabilitate 423=444.”

În concluzie, în condițiile în care s-a demonstrat faptul că indemnizațiile acordate fotbaliștilor cu titlu de indemnizații reprezintă venituri de natură salarială la care petentul a și calculat și reținut impozit pe veniturile din salarii, rezultă că, valoarea indemnizațiilor trebuia avută în vedere la stabilirea contribuțiilor sociale, care vor fi detaliate mai jos:

1. Referitor la contribuția asigurărilor sociale de stat datorată de angajator și reținută de la angajați în sumă totală de lei și accesorii aferente în sumă totală de lei, arătăm următoarele:

În drept, sunt incidente prevederile **Legii nr. 19 din 17 martie 2000** (*actualizată*) privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, în vigoare în lunile octombrie și noiembrie 2008, care prevede:

„ART. 5

(1) *In sistemul public sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:*

I. **persoanele care desfasoara activitati pe baza de contract individual de munca si functionarii publici;**

II. *persoanele care isi desfasoara activitatea in functii electivе sau care sunt numite in cadrul autoritatii executive, legislative ori judecatoresti, pe durata mandatului, precum si membrii cooperatori dintr-o organizatie a cooperatiei mestesugaresti, ale caror drepturi si obligatii sunt asimilate, in conditiile prezentei legi, cu ale persoanelor prevazute la pct. I;*

III. *persoanele care beneficiaza de drepturi banesti lunare, ce se suporta din bugetul asigurarilor pentru somaj, in conditiile legii, denumite in continuare someri;*

IV. *persoanele care se afla in una dintre situatiile urmatoare:*

a) *asociat unic, asociati, comanditari sau actionari;*

b) *administratori sau manageri care au incheiat contract de administrare sau de management;*

c) *membri ai asociatiei familiale;*

d) **persoane autorizate sa desfasoare activitati independente;**

(...)

ART. 21

(...)

(2) *Contributia individuala de asigurari sociale se datoreaza de asiguratii prevazuti la art. 5 alin. (1) pct. I si II, iar cota contributiei individuale de asigurari sociale se stabileste prin legea bugetului asigurarilor sociale de stat.*

ART. 23

(1) *Baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul asiguraților o constituie:*

a) *venitul brut realizat lunar, în situația asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. I și II;*

b) *venitul lunar asigurat, înscris în declarația sau în contractul de asigurare socială, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. IV și V și alin. (2);*

c) *salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în cazul indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical, cu excepția cazurilor de accident de muncă sau boală profesională.*

ART. 24

(1) *Baza lunară de calcul a contribuției de asigurări sociale datorate de către angajator o constituie suma veniturilor care constituie baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale conform art. 23 alin. (1).”*

Acordarea indemnizațiilor sportivilor s-a făcut în baza unor contracte individuale de muncă, sumele acordate jucătorilor denumite „indemnizații” fiind în realitate o plată pentru munca depusă conform clauzelor din contractele de muncă și anexelor la acestea, aceste venituri făcând parte din categoria veniturilor de natură salarială impozabile și fiind acordate de contestator care s-a comportat ca un angajator.

Astfel, în condițiile în care indemnizațiile acordate fotbalistilor cu titlu de indemnizații (în lunile octombrie și noiembrie 2008) reprezintă venituri de natură salarială conform art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal coroborat cu dispozițiile pct. 68 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, rezultă că în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au calculat în sarcina Clubului sportiv contribuția asigurărilor sociale de stat datorată de angajator și reținută de la angajați în sumă totală de lei.

Adresa Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale nr. /14.07.2009, prezentată de petent în susținerea afirmațiilor sale, nu este incidentă cauzei din următoarele motive:

Conținutul art. 26 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 19/2000 în vigoare până în 30 octombrie 2008 este următorul:

„ART. 26

(1) Contribuția de asigurări sociale nu se datorează asupra sumelor reprezentând:

(...)

b) diurne de deplasare și de delegare, indemnizații de delegare, detașare și transfer, precum și drepturi de autor;

(...)

Art. 26 a fost modificat de pct. 15 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 91 din 26 septembrie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 671 din 1 octombrie 2007. Această modificare se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2008.”

Conținutul art. 26 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 19/2000 citat în adresa Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale nr. 1822/14.07.2009 astfel cum a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 200 din 21 octombrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 725 din 27 octombrie 2008, este următorul

“(1) Contribuția de asigurări sociale nu se datorează asupra sumelor reprezentând:

(...)

b) diurne de deplasare și de delegare, indemnizații de delegare, detașare și transfer, drepturi de autor, precum și venituri primite în baza unor convenții civile sau contracte de colaborare;

c) participarea salariaților la profit.”

Pe cale de consecință, afirmațiile contestatorului potrivit cărora „sportivii și-au desfășurat activitatea în baza unor convenții civile de prestări servicii”, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei în condițiile în care nu au fost prezentate convenții civile de prestări servicii, **petentul nefăcând dovada înregistrării jucătorilor la organul fiscal pentru veniturile realizate din convențiile civile**, calificarea activității jucătorilor de către Clubul sportiv ca fiind una independentă nu se bazează pe nicio dispoziție legală, **activitatea** desfășurată de fotbaliști acestora **întrunind** toate **condițiile** legale ale **activităților dependente** și pe cale de consecință veniturile realizate sunt venituri de natura salarială, conform contractelor încheiate de club cu jucătorii de fotbal în care sunt înscrise drepturi și obligații care determină încadrarea drepturilor bănești acordate jucătorilor de fotbal în categoria veniturilor din activități dependente, așa cum sunt prevăzute la art. 55 din Codul fiscal coroborat cu pct. 67 și 68 din HG nr. 44/2004 și **nu** în categoria activităților independente așa cum sunt definite de pct. 19 din HG nr. 44/2004, precitat.

Totodată, din prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 69/2000 a educației fizice și sportului invocat de petent, respectiv:

„ART. 14

(...)

(2) *Sportivul profesionist este cel care pentru practicarea sportului respectiv îndeplinește următoarele condiții:*

a) *are licența de sportiv profesionist;*

b) *încheie cu o structură sportivă, în formă scrisă, un contract individual de muncă SAU o convenție civilă în condițiile legii.”*

coroborat cu starea de fapt existentă a rezultat că sportivii sunt angajați cu contract individual de muncă (clauzele fiind analizate în cuprinsul prezentei decizii) și nu în baza unor convenții civile încheiate în condițiile legii, de altfel legiuitorul prin folosirea conjuncției „sau” lăsând posibilitatea alegerii alternative a contractului individual de muncă ori a convenției civile, cele două excluzându-se reciproc; și în adresa nr./14.07.2009 a Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, invocată de petent, se precizează faptul că „(...) din punct de vedere juridic, cele două tipuri de contracte nasc raporturi juridice ce aparțin unor ramuri de drept diferite (de muncă și civil), ceea ce le crează și un regim fiscal diferit raportat la prevederile legale în vigoare”.

Referitor la majorările de întârziere în sumă totală de lei aferente contribuției asigurărilor sociale de stat datorată de angajator și reținută de la angajați stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr./25.01.2010 se reține că stabilirea de majorări de

întârziere aferente contribuției asigurărilor sociale de stat datorată de angajator și reținută de la angajați în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând contribuția asigurărilor sociale de stat datorată de angajator și reținută de la angajați în sumă totală de lei, contestația va fi respinsă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările de întârziere aferente contribuției asigurărilor sociale de stat datorată de angajator și reținută de la angajați în suma de lei reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept **accessorium sequitur principalem**, contestația va fi respinsă.

2. Referitor la contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de către angajator și reținută de la asigurați în sumă totală de lei și accesorii aferente în sumă totală de lei, arătăm următoarele:

În drept, **Legea nr. 76 din 16 ianuarie 2002** privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, actualizată până la data de 1 ianuarie 2009

„ **ART. 19**

*In sistemul asigurărilor pentru șomaj **sunt asigurate obligatoriu**, prin efectul legii:*

*a) **persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă** sau pe bază de contract de muncă temporară, în condițiile legii, cu excepția persoanelor care au calitatea de pensionari;*

b) funcționarii publici și alte persoane care desfășoară activități pe baza actului de numire;

c) persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau care sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului;

d) soldații și gradații voluntari;

e) persoanele care au raport de muncă în calitate de membru cooperativ;

f) alte persoane care realizează venituri din activități desfășurate potrivit legii și care nu se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute la lit. a)-e).

ART. 20

***Se pot asigura** în sistemul asigurărilor pentru șomaj, în condițiile prezentei legi, următoarele persoane:*

a) asociat unic, asociați;

b) administratori care au încheiat contracte potrivit legii;

c) persoane autorizate să desfășoare activități independente;

d) membri ai asociației familiale;

e) cetățeni români care lucrează în străinătate, conform legii;

f) alte persoane care realizează venituri din activități desfășurate potrivit legii și care nu se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute la lit. a)-e).

ART. 26

Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la bugetul asigurărilor pentru șomaj, a cărei cotă se aplică asupra sumei veniturilor care constituie baza de calcul a contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru șomaj, conform art. 27 alin. (1).

ART. 27

(1) Angajatorii au obligația de a reține și de a vira lunar contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru șomaj, a cărei cotă se aplică asupra bazei lunare de calcul, reprezentată de venitul brut realizat lunar, în situația persoanelor asigurate obligatoriu, prin efectul legii, prevăzute la art. 19. (...)"

În condițiile în care s-a argumentat legal faptul că indemnizațiile acordate fotbaliștilor reprezintă venituri de natură salarială la care petentul a și calculat și reținut impozit pe veniturile din salarii, rezultă că, valoarea indemnizațiilor trebuia avută în vedere și la stabilirea contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de către angajator și reținută de la asigurați, astfel că în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina Clubului sportiv o contribuție de asigurări pentru șomaj datorată de către angajator și reținută de la asigurați în sumă totală de lei.

Invocarea de către petent a dispozițiilor art. 20 lit. f) din Legea nr. 76/2002, mai sus citat, nu sunt incidente cauzei deduse judecății, în condițiile în care indemnizațiile acordate sportivilor sunt consecința contractelor individuale de muncă și a anexelor la acestea, încheiate în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 53/2003 Codul muncii, petentul ne reprezentând convenții civile de prestări civile ale jucătorilor, **care să fie înregistrate la organul fiscal pentru veniturile realizate din convențiile civile**, astfel încât calificarea activității jucătorilor de către Clubul sportiv ca fiind una independentă nu se bazează pe nicio dispoziție legală, **activitatea** desfășurată de fotbaliști acestora **întrunind** toate **condițiile** legale ale **activităților dependente** și pe cale de consecință veniturile realizate sunt venituri de natura salarială, în condițiile în care în contractele încheiate de club cu jucătorii de fotbal sunt înscrise drepturi și obligații care determină încadrarea drepturilor bănești acordate jucătorilor de fotbal în categoria veniturilor din activități dependente, așa cum sunt prevăzute la art. 55 din Codul fiscal coroborat cu pct. 67 și 68 din HG nr. 44/2004 și **nu** în categoria activităților independente așa cum sunt definite de pct. 19 din HG nr. 44/2004, precizat, contestația formulată de petent pentru acest capăt de cerere urmând a fi respinsă.

Referitor la majorările de întârziere în sumă totală de lei aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de către angajator și reținută de la asigurați stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentei

prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr./25.01.2010 se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de către angajator și reținută de la asigurați în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de către angajator și reținută de la asigurați în sumă totală de lei, contestația va fi respinsă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de către angajator și reținută de la asigurați în suma de lei reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă.

3. Referitor la contribuția la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei, arătăm următoarele:

În drept, **Legea nr. 200 din 22 mai 2006** privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 7

(1) Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la Fondul de garantare în cotă de 0,25%, aplicată asupra sumei veniturilor care constituie baza de calcul a contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru șomaj realizate de salariații încadrați cu contract individual de muncă, potrivit legii.”

În condițiile în care la pct. 2 de mai sus, s-a respins contestația formulată de petent pentru capătul de cerere referitor la contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de către angajator și reținută de la asigurați, pentru aceleași argumente va fi respinsă contestația și pentru capătul de cerere privind contribuția la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, în condițiile în care această contribuție se aplică asupra sumei veniturilor care constituie baza de calcul a contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru șomaj realizate de salariații încadrați cu contract individual de muncă.

Referitor la majorările de întârziere în sumă totală de lei aferente contribuției la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr./25.01.2010 se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente contribuției la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând contribuția la fondul de

garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de lei, contestația va fi respinsă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările de întârziere aferente contribuției la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în suma de lei reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă.

4. Referitor la contribuția la fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei, arătăm următoarele:

În drept, **Legea nr. 346 din 5 iunie 2002, republicată**, privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale:

„**ART. 85**

*(1) **Baza lunară de calcul** la care angajatorul datorează contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale pentru persoanele prevăzute la art. 5 și 7 o constituie:*

*a) **suma veniturilor brute realizate lunar**;*

b) salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical, cu excepția cazurilor de accident de muncă sau boală profesională.(...) ”

Având în vedere faptul că s-a argumentat legal că indemnizațiile acordate fotbalistilor reprezintă venituri de natură salarială la care petentul a și calculat și reținut impozit pe veniturile din salarii și având în vedere dispozițiile art. 85 din Legea nr. 346/2002, rezultă că, valoarea indemnizațiilor trebuia avută în vedere și la stabilirea contribuției la fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale, astfel că în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina Clubului sportiv o contribuție la fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale în sumă totală de lei.

Afirmațiile petentului referitoare la faptul că „sportivii noștri sunt exceptați de la aplicarea cotei de contribuție în baza art. 101 alin. 4 lit. d din leg.346/2002” nu pot fi luate în considerare în condițiile în care petentul nu a prezentat convenții civile de prestări servicii ale jucătorilor, **care să fie înregistrate la organul fiscal pentru veniturile realizate din convențiile civile**, sarcina probei revenindu-i conform art. 65 din Codul de procedură fiscală.

Referitor la majorările de întârziere în sumă totală de lei aferente contribuției la fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. /25.01.2010 se reține că stabilirea de majorări de

întârziere aferente contribuției la fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând contribuția la fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale în sumă de lei, contestația va fi respinsă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările de întârziere aferente contribuției la fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale în suma de lei reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă.

5. Referitor la contribuția pentru concedii și indemnizații la Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei, arătăm următoarele:

În drept, ORDONANTA DE URGENTA nr. 158 din 17 noiembrie 2005 (*actualizata*) privind concediile si indemnizatiile de asigurari sociale de sanatate, (actualizata pana la data de 28 noiembrie 2006:

„ART. 1

(1) Persoanele asigurate pentru concedii si indemnizatii de asigurari sociale de sanatate in sistemul de asigurari sociale de sanatate, denumite in continuare asigurati, au dreptul, in conditiile prezentei ordonante de urgenta, pe perioada in care au domiciliul sau resedinta pe teritoriul Romaniei, la concedii medicale si indemnizatii de asigurari sociale de sanatate, daca:

A. desfasoara activitati pe baza de contract individual de munca sau in baza raportului de serviciu; (...)”

Având în vedere faptul că s-a argumentat legal că indemnizațiile acordate fotbalistilor reprezintă venituri de natură salarială la care petentul a și calculat și reținut impozit pe veniturile din salarii și având în vedere dispozițiile art. 1 din OUG nr. 158/2005, rezultă că, valoarea indemnizațiilor trebuia avută în vedere și la stabilirea contribuției pentru concedii și indemnizații la Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate, astfel că în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina Clubului sportiv o contribuție pentru concedii și indemnizații la Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate în sumă de lei.

Referitor la majorările de întârziere în sumă totală de lei aferente contribuției pentru concedii și indemnizații la Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr./25.01.2010 se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente contribuției pentru concedii și indemnizații la Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate în

sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând contribuție pentru concedii și indemnizații la Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate în sumă de lei, contestația va fi respinsă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările de întârziere aferente contribuției pentru concedii și indemnizații la Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate în suma de lei reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă.

6 și 7. Referitor la **contribuția la asigurările sociale de sănătate datorată de angajator și reținută de la angajați** în sumă totală de lei și accesorii aferente în sumă totală de lei, arătăm următoarele:

În drept, **Legea nr. 95 din 14 aprilie 2006 (*actualizată*)** privind reforma în domeniul sănătății, (actualizată până la data de 8 decembrie 2008:

„**ART. 257**

(2) *Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 5,5%, care se aplică asupra:*

a) *veniturilor din salarii sau asimilate salariilor care se supun impozitului pe venit;*

b) *veniturilor impozabile realizate de persoane care desfășoară activități independente care se supun impozitului pe venit; dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția, aceasta nu poate fi mai mică decât cea calculată la un salariu de bază minim brut pe țară, lunar;*

c) *veniturilor din agricultura supuse impozitului pe venit și veniturilor din silvicultura, pentru persoanele fizice care nu au calitatea de angajator și nu se încadrează la lit. b);*

d) *indemnizațiilor de somaj;*

e) *veniturilor din pensiile care depășesc limita supusă impozitului pe venit;*

f) *veniturilor din cedarea folosinței bunurilor, veniturilor din dividende și dobânzi, veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere și altor venituri care se supun impozitului pe venit numai în cazul în care nu realizează venituri de natura celor prevăzute la lit. a) - e), alin. 2¹ și art. 213 alin. (2) lit. h), dar nu mai puțin de un salariu de bază minim brut pe țară, lunar.*

(...)

(7) *Obligația virării contribuției de asigurări sociale de sănătate revine persoanei juridice sau fizice care plătește asiguraților veniturile prevăzute la alin. (2) lit. a), d) și e), respectiv asiguraților pentru veniturile prevăzute la alin. (2) lit. b), c) și f).*

ART. 258

(1) *Persoanele juridice sau fizice la care isi desfasoara activitatea asiguratii au obligatia sa calculeze si sa vireze la fond o contributie de 5,2%*) asupra fondului de salarii, datorata pentru asigurarea sanatatii personalului din unitatea respectiva.*

(2) *Prin fond de salarii realizat, in sensul prezentei legi, se intelege totalitatea sumelor utilizate de o persoana fizica si juridica pentru plata drepturilor salariale sau asimilate salariilor.”*

Potrivit definiției conținută de norma legală mai sus citată, fondul de salarii cuprinde totalitatea sumelor utilizate de o persoana fizica si juridica pentru plata drepturilor salariale sau asimilate salariilor.

Având în vedere faptul că indemnizațiile acordate fotbalistilor reprezintă venituri de natură salarială la care petentul a calculat, reținut și virat impozitul pe veniturile din salarii, conform dispozițiilor art. 257 și art. 258 din Legea nr. 95/2006, rezultă că, valoarea indemnizațiilor trebuia avută în vedere și la stabilirea contribuției la asigurările sociale de sănătate datorată de angajator și reținută de la angajați, astfel că în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina Clubului sportiv o contribuție la asigurările sociale de sănătate datorată de angajator și reținută de la angajați în sumă de lei.

Referitor la majorările de întârziere în sumă totală de lei aferente contribuției la asigurările sociale de sănătate datorată de angajator și reținută de la angajați stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. /25.01.2010 se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente contribuției la asigurările sociale de sănătate datorată de angajator și reținută de la angajați în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând contribuție la asigurările sociale de sănătate datorată de angajator și reținută de la angajați în sumă de lei, contestația va fi respinsă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările de întârziere aferente contribuției la asigurările sociale de sănătate datorată de angajator și reținută de la angajați în suma de lei reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă.

Pe cale de consecință în considerarea celor descrise în cuprinsul prezentei decizii, având în vedere că petentul a acordat sportivilor indemnizații în baza contractelor de muncă încheiate cu aceștia, rezultă că aceste indemnizații sunt venituri de natură salarială, având regimul fiscal al acestora.

Pretenția petentului de a acorda acestor indemnizații tratamentul fiscal aferent veniturilor din convenții civile de prestări servicii nu are

suport legal în condițiile în care CLUBUL SPORTIV „X” ARAD a încheiat cu sportivii contracte individuale de muncă – născându-se astfel raporturi juridice guvernate de dreptul muncii – și nu convenții civile de prestări servicii – care generează raporturi juridice aparținând dreptului civil.

Pentru considerentele reținute mai sus și în temeiul prevederilor pct. 102 din H.G. nr. 1.050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, pct. 5 din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, pct. 67, pct. 68 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, art. 5, art. 21, art. 23 și art. 24 din Legea nr. 19 din 17 martie 2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, art. 19, art. 20, art. 26, art. 27 din Legea nr. 76 din 16 ianuarie 2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, art. 7 din Legea nr. 200 din 22 mai 2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările și completările ulterioare, art. 85 din Legea nr. 346 din 5 iunie 2002, republicată, privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, art. 1 din OUG nr. 158 din 17 noiembrie 2005 (*actualizată*) privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, art. 257, art. 258 din Legea nr. 95 din 14 aprilie 2006 privind reforma în domeniul sănătății, coroborat cu dispozițiile art. 65, art. 105, art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală republicată, se

DECIDE

1. Respingerea contestației formulate de **CLUBUL SPORTIV „X” ARAD** cu sediul în Arad,, jud. Arad, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. /25.01.2010 pentru suma totală de lei reprezentând contribuția asigurărilor sociale de stat datorată de angajator și reținută de la angajați, contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de către angajator și reținută de la asigurați, contribuția la asigurările sociale de sănătate datorată de angajator și reținută de la angajați, contribuția la fondul pentru accidente de muncă și boli profesionale, contribuția pentru concedii și indemnizații la Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate și contribuția la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale cu accesorii aferente.

2. Declinarea competenței de soluționare, pentru capătul de cerere prin care **CLUBUL SPORTIV „X” ARAD** cu sediul în Arad,, jud.

Arad s-a îndreptat împotriva Dispoziției de masuri nr./25.01.2010 în favoarea Activității de Inspecție Fiscală Arad, spre competență soluționare.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad, în termen de 6 luni de la data comunicării.

p. Director Coordonator,

.....